

Sentencja

1) Nie przyjmując wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do dokonania transpozycji art. 1-4 oraz art. 9-13 dyrektywy 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarki ogólnej, lekarza denty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 205 z 20.08.2005

Odwołanie wniesione w dniu 26 kwietnia 2006 r. przez Alecansan SL od wyroku z dnia 7 lutego 2006 r. w sprawie T-202/03 Alecansan SL przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa C-196/06 P)

(2006/C 190/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alecansan SL (Przedstawiciele: P. Merino Baylos i A. Velázquez, abogados)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego i CompUSA Management Co.

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku wydanego w dniu 7 lutego 2006 r. przez Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba) w sprawie T-202/03 oddalającego skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 marca 2003 r. (sprawa R 711/2002-1), w której uznano sprzeciw Alecansan SL wobec wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego „COMPUSA” za bezzasadny (zgłoszenie nr 849 497).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd dokonał niewłaściwej wykładni art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹)

uznając, że nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie dwóch znaków towarowych, z uwagi na to, że mimo wysokiego podobieństwa fonetycznego i wizualnego, towary i usługi oznaczane zgłoszonym znakiem towarowym nie są podobne do towarów i usług oznaczanych znakiem towarowym, z którego rejestracji uprawniony jest wnoszący odwołanie. Zdaniem wnoszącego odwołanie, przy orzekaniu o istnieniu prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd Sąd nie uwzględnił licznych czynników.

(¹) Dz.U. 1994, L 11, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat Salzburg-Aigen w dniu 8 maja 2006 r. — Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport przeciwko Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Sprawa C-207/06)

(2006/C 190/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat Salzburg-Aigen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport

Strona pozwana: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 615/98 (¹) z dnia 18 marca 1998 r. należy interpretować w ten sposób, że w przypadku transportu morskiego stałym i bezpośrednim połączeniem pomiędzy jednym punktem geograficznym we Wspólnocie a punktem geograficznym położonym w państwie trzecim przy użyciu pojazdów załadowywanych na pokład statku bez wyładowania zwierząt rozdział VII pkt 48 ppkt 7 lit. b) załącznika do dyrektywy Rady 91/628/EWG (²) z dnia 19 listopada 1991 r. należy stosować odpowiednio?

2) Jeżeli na pytanie pierwsze udzielona zostanie odpowiedź twierdząca, powstaje pytanie, czy rozdział VII pkt 48 ppkt 7 lit. b) załącznika do dyrektywy 91/628/EWG należy rozumieć w ten sposób, że w przypadku transportu była czas transportu morskiego nie odpowiada przepisowi ppkt 4 lit. d), jeżeli zwierzętom nie zapewni się po 14 godzinach transportu okresu transportu trwającego przynajmniej jedną godzinę.